

Özgürlük Kavramı

Musa Ebu Cafer

8 Tem, 2018

<https://ilimvecihat.com>

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah’a, salât ve selam Efendimiz Rasûlullah’a, ehli beytine, ashab-ı kiramına ve yolunu takip eden mü’minlere olsun.

Özgürlük kavramı, bütün halkların dillerine doladıkları, kendilerine hedef edindikleri ve her bir milletin diğer milletlerin hâkimiyetinden kurtulmak için kullandıkları, hatta uğruna sahip oldukları her türlü değerli şeyleri feda ettikleri meşhur kavramlardandır.

Bu kavram, her çeşit inanç sahibi milletlerin konferanslarında, konuşmalarında, televizyon, radyo, dergi ve gazete gibi medya organlarında çokça kullandıkları bir olgu olmuştur. Peki, demokratik yapılara göre “Hürriyet” yani “Özgürlük” ne anlama gelir? İslam’a göre özgürlük ne anlama gelir? Onu Allah’ın izniyle öğrenmeye çalışacağız.

Demokrasi dinine inanmış milletler, özgürlüğün demokraside olduğuna, demokrasinin özgürlük anlamına geldiğine inanırlar. Bunun için her sloganları “Demokrasi istiyoruz!” olmuştur. Demokrasinin hürriyet ve hürriyetin demokrasi olduğu zannı onlarda hâkim olmuştur.

“Özgürlüğü seven, demokrasiyi istemek zorundadır. Demokrasiye düşman olan, özgürlüğün de düşmanıdır!” Düşüncesi birçok insanın beynine maalesef kazınmış durumdadır.

Özgürlük ve demokrasi adı altında birçok millete savaş açılmakta, birçok insan bu içi boş slogan uğrunda öldürülmektedir. Özellikle Haçlı-Siyonist İttifakı ve bunun başını çeken ABD, demokrasi ve özgürlük deyimi altında dünya genelinde kıyamete kadar lanetle anılacağı büyük katliam ve zulümler işlemiştir. ABD’nin Amerika topraklarında Kızılderililere, Vietnam’da, Kore’de, Afganistan’da, Irak’ta, Suriye’de, Yemen’de, Somali’de ve birçok yerde özgürlük adı altında işlediği katliamlara dünya şahittir.

Akla şöyle bir soru gelebilir: *“Peki demokrasinin en iyi işletildiği sözde gelişmiş Avrupa ve Batı âleminde özgürlük var mıdır?(!)”* *“Demokrasi hangi hürriyeti sağlamıştır?”*

İşin gerçeği ise, demokrasinin insanlığa sağladığı özgürlük eksik, zayıf ve kusur sahibi insanın arzu ve şehvi isteklerine göre sınırlandırarak sunacağı bir özgürlükten başkası değildir. Yani: Yerden yere ve kişiden kişiye göre özgürlük değişir. Çünkü demokratik küfür sisteminde kanun koyucu kişi insandır. Maslahat gördüğü yerde özgürlüğün önünü açar. Maslahat görmediği yerlerde özgürlüğü kısıtlar. Demokratik sistemlerde yasalar ve kanunlar

sürekli değiştirildiği için özgürlük de sürekli değişecektir. Bu sistemin sabit bir kuralı yoktur. Bu sistemlerde kanun koyucu insan olduğu için bugün zararlı gördüğü şeyi yarın faydalı görebiliyor. Yahut bugün güzel gördüğü bir şeyi yarın çirkin görebiliyor. Durum böyle olunca bir zaman faydalı veya güzel gördüğü şeyi serbest bırakan kanun koyucu, ileride aynı şeyi zararlı ve kötü görebiliyor. Bugün serbest olan bir şey yarın yasaklanabilmektedir.

Örneğin, Avrupa ülkelerinde bir yerde homoseksüel (*eş cinsel*) evliliği serbest edilirken başka bir yerde yasaktır. Bir ülkede uyuşturucu satımı serbest edilirken başka ülkede yasaklanmıştır. Bir ülkede kumar serbest edilirken diğer bir ülkede yasaktır. Bir ülkede silah satımı serbest edilirken diğer ülkede yasaklanmıştır. Hatta aynı ülke içinde bir eyalette serbest olan bir şey başka bir eyalette yasak olabilir. Bu gibi örnekler bir hayli çoğaltılabilir. Yani kısaca demokrasi ve dinsizliğin hâkim olduğu batı ve küfür ülkelerinde tamamıyla özgürlük diye bir şey yoktur. Burada yaşayan halklar, kendilerini Rab konumuna koymuş ve insanlara kanun ve yasa belirleyen insanların hâkimiyeti ve kontrolü altına girmişlerdir. Bu yönetici ve lider tabakası ne kadar serbestlik verirlerse o oranda özgürdürler. Bu liderler ne kadar yasaklama getirmişlerse o oranda özgürlükleri kısıtlanmıştır. Sahibinin bağladığı atlar gibidirler. İpin uzunluğuna göre hürriyetleri vardır.

Bu batılı kâfirlerin nice yasakladıkları şeyler vardır ki sonradan faydasını anlamışlardır. Nice serbest bıraktıkları şeyler vardır ki sonradan zararlarını görmüşlerdir. Kâfirlerde ölçü sadece heva, şehvet, arzu ve mantıklarıdır.

İslam'daki özgürlük; Allah ve Rasûlü'nün şer ve kötü olarak tanıttıkları şeyleri yasakladıktan sonra geriye kalan mubah şeylerde israfa kaçmadan ve zarara dönüştürmeden özgürce davranmaktır. Allah-u Teâlâ hata, kusur ve eksiklikten münezzehtir. Bir şeyi yasaklamış ve kötü olarak vafsetmiş ise mutlaka o şey kötü ve zararlıdır. Allah-u Teâlâ bir şeyi serbest bırakmışsa mutlaka o şeyde zarar yoktur. Gaybı bilen sadece Allah-u Teâlâ'dır. Eşyaların gerçek mahiyetlerini en ince noktasına kadar bilen O'dur. Çünkü yaratıcısı ve takdir eden de O'dur.

Allah-u Teâlâ domuzu, kanı, leşi, içkiyi, kumarı, faizi, zinayı yasaklamışsa mutlaka bu yasaklananlarda çok ciddi zararlar vardır. Allah-u Teâlâ yerleri ve gökleri ve içindekileri yaratıp insanoğlunun hizmetine ve faydasına musahhar kılmıştır. Binlerce mubah yani serbest bıraktığı şeyler arasında yasakladığı sayılı şeyler vardır ki bunları yasaklarken yine insanoğlunun maslahatı yani zarara uğramaması sebebiyle yasaklamıştır.

Allah-u Teâlâ insanoğlunun beş zaruri şeyini koruma altına almıştır. Din, akıl,

ırz, mal ve can. Dinini korumak için küfür ve şirki yasaklamıştır. Aklını korumak için içkiyi yasaklamıştır. İrzini korumak için zinayı yasaklamıştır. Malını korumak için hırsızlığı yasaklamıştır. Canını korumak için haksız yere öldürmeyi yasaklamıştır. Yasakladığı her şeyde bizim faydamız görülmektedir.

Demokratik yönetimlerde özgürlük adı altında asıl yaptıkları şey; yönetici kadro otoritelerini ve kazanımlarını devam ettirmeleri için insanlara zarar da verse birtakım şeyleri serbest bırakırlar. Bir devletin halkı alkolik mi olmuş, zinakâr mı olmuş, domuz, kan ve leş yiyip kendilerine zarar mı veriyorlar? Hiç umursamazlar. Umursadıkları, otorite ve menfaatleridir. Halk, yöneticilerine itaat ediyorsa onlardan iyisi yoktur. O halk, yöneticilerine isyan ediyorsa onlardan kötüsü yoktur.

Kısacası demokratik beşeri yönetimlerde özgürlük adı altında, kulları kullara kul ve köle edinme vardır. İslam'daki özgürlük ise, kulları kullara kul olmaktan çıkarıp kulların Rabbine yani âlemlerin Rabbi olan Allah'a kulluk ettirme vardır. İslam'da yöneticiler akıllarına göre yasaklama ve kısıtlama getiremezler. Aldıkları her bir kararın İslam'ın öğretilerine uygun olması zaruridir. İslam öğretilerinin dışına çıkamazlar.

Akla şöyle bir düşünce gelebilir: *“Her hâlükârda ne İslam'da ne de beşeri sistemlerde mutlak bir hürriyet yoktur. Özgürlük kısıtlanmıştır...”*

Evet, mutlak özgürlük yoktur. İnsanoğlu başıboş ve abes olarak yaratılmamıştır. Hayvandan farkı vardır. Hayatını Allah'a kulluk etme hedefine binaen şekillendirmek zorundadır. Çünkü insanoğlu Allah-u Teâlâ'yı tanıma ve kulluk etme prensibine göre yaşamak zorundadır.

Nasıl ki küçük bir çocuk evde her istediğini yapamıyorsa, çocuğa gelebilecek zararlardan ötürü bazı şeylerde kısıtlama ve yasaklama uygulanıyorsa, İslam'a göre de insanlar bütün istediklerini yapamazlar. Akli ermeyen bir çocuğun elinden zehirli bir maddeyi alıp yasaklıyorsak Allah-u Teâlâ da kullarına merhamet edip onlara zarar verecek şeyleri yasaklayıp men etmiştir.

Tüm bunlarla birlikte sözde hürriyetin çok olduğu devletlere bakacak olursak her türlü fesadın aralarında kol gezdiğini görmekteyiz. İntihar vakalarının, hırsızlık, gasp, cinayet, sahtekârlık vakıalarının en çok olduğu, AIDS hastalığının en çok yayıldığı, ruhi bunalımların ve cinsi sapkınlıkların en çok yaşandığı devletler sözde en çok özgürlüğün olduğu devletlerdir.

Gerçek mutluluk ve gerçek saadet İslam'dadır. İslam'ın yaşanmasındadır. Rabbim cümlemizi hakkıyla İslam'ı yaşayan kullardan eylesin. Tağutlara ve avanelerine kul olmaktan korusun. Dünyaya, paraya, kadına, zevk-ü sefaya

kul olmaktan koruyup Kendisine hakkıyla kulluk eden mü'minlerden eylesin.
Allahümme Âmin.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.